Dosarul nr. 2i-101-1/20 (2-20035503-12-2i-26042022-1)

H O T Ă R Â R E

În numele legii

28 februarie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Central

în componența completului:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Guțan Vitalie

Grefierul Muraa Dinis

examinând în ședință de judecată publică cererea lichidatorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL, Bostan Tatiana privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților ***** și *****,

A CONSTATAT:

La 11.03.2020, creditorul ÎCS ”Premier Energy” SRL a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎM ”Savi-Pizza” SRL.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 martie 2020, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul ÎCS ”Premier Energy” SRL privind declararea insolvabilității debitorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL, în calitate de administrator provizoriu fiind numit Popa Valeriu, deținătorul autorizației nr. 62 din 14.01.2015. Ședința de examinare a cererii introductive fiind fixată pentru data de 12.05.2020, ora 09:00.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 23 iulie 2020, s-a admis cererea introductivă înaintată de creditorul ÎCS ”Premier Energy” SRL, s-a constatat insolvabilitatea debitorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea ÎM ”Savi-Pizza” SRL cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1002600012233, cu sediul: MD-2032, str. Sarmizegetusa, 12, mun. Chișinău, Republica Moldova. S-a desemnat în calitate de lichidator al ÎM ”Savi-Pizza” SRL – Popa Valeriu, deținătorul autorizației nr. 62 din 14.01.2015.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 26 ianuarie 2022, s-a admis cererea administratorului autorizat Popa Valeriu de demisie din funcția de lichidator al ÎM ”Savi-Pizza” SRL în procedura falimentului simplificat și s-a desemnat în funcția de lichidator al ÎM ”Savi-Pizza” SRL în procedura falimentului simplificat – Bostan Tatiana, deținătoarea autorizației nr. 18 din 14.01.2015.

La 26.04.2022, lichidatorul SRL ”Savi-Pizza”, Bostan Tatiana a înaintat cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în persoana pârâților ***** și *****.

În motivarea cererii, lichidatorul a invocat că, potrivit datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, ţinut de către Departamentul înregistrare şi licenţiere a unităţilor de drept a Agenţiei Servicii Publice (informaţia nr. 05/01-B165 din 03.02.2022) din data de

12.10.2004 şi până la moment, în calitate de administrator al întreprinderii ÎM ”Savi-Pizza” SRL şi fondator cu cota 37,50% din capitalul social, figurează ***** -

Conform informaţiei oferite de Agenţia Servicii Publice, nr. 05/01-Bl65 din 03.02.2022 din data de 12.10.2004, de la data de 30.09.2003 şi până la moment în calitate de fondator/asociat al întreprinderii insolvabile figurează *****, cu cota de 25,00% din capitalul social.

Cu privire la obiectul prezentei acţiuni - menţionează că obiectul prezentei acţiuni constituie suma de 482 332,57 lei, ce reprezintă creanţele incluse în Tabelul definitiv şi validate în cadrul procesului de insolvabilitate a ÎM ”Savi-Pizza” SRL.

Suma creanţelor menţionată supra, reprezintă prejudiciul cauzat de pârâţi creditorilor ÎM ”Savi-Pizza” SRL (în proces de insolvabilitate), sumă care urmează a fi încasată solidar din patrimoniul pârâţilor.

Cu privire la temeiurile de atragere la răspundere subsidiară (faptele prejudiciabile) a pârâtului menţionează următoarele.

Prezenta acţiune o întemeiază în baza prevederilor art. 27 alin. (3), alin. (4), art. 248 alin. (1), lit. c) e) şi i) a Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012.

Cu privire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut la art. 27 alin. (3), alin. (4) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012.

În perioada de observaţie, administratorul provizoriu a expediat în adresa oficială de sediu a ÎM ”Savi-Pizza” SRL (indicată in Registrul de stat) interpelarea nr. 062-08 din 17.03.2020 prin care a solicitat transmiterea documentelor debitorului indicate în art. 27 alin. (3) a Legii insolvabilităţii. Interpelarea transmisă la adresa de sediu a intreprinderii debitoare a fost restituită administratorului provizoriu cu menţiunea ”plecat”, ceea ce în conformitate cu prevederile art. 22 a Codului civil, art. 102 alin. (7) a Codului de procedură civilă, art. 183 alin. (4) a Codului civil se consideră de drept că interpelarea administratorului provizoriu a ajuns la debitor.

Atrage atenţia instanţei de insolvabilitate că pârâtul/adminislrator al intreprinderii insolvabile dl ***** nu au transmis administratorului provizoriu documentele activităţii economice şi de evidenţă contabilă ale debitorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL.

După intentarea procesului de insolvabilitate, lichidatorul a expediat la adresa de sediu a întreprinderii interpelarea nr. 59 din 27.01.2022 prin care a solicitat transmiterea actelor şi bunurilor întreprinderi. Până la momentul de faţă pârâtul ***** nu a transmis administratorului provizoriu/lichidatorului actele întreprinderii, ştampila şi bunurile acesteia şi nici nu a comunicat locul aflării actelor intreprinderii.

Prin urmare, pârâtul nu a executat interpelarea administratorului provizoriu/ lichidatorului şi a incălcat prevederile imperative ale art. 27 alin. (3) a Legii insolvabilităţii, fapt pentru care urmează a fi tras la răspundere patrimonială subsidiară în temeiul prevederilor art. 27 alin. (4) a Legii insolvabilităţii.

Reieşind din circumstanţele de drept şi de fapt menţionate supra, consideră că sunt întrunite condiţiile de tragere la răspundere subsidiară a pârâtului în temeiul art. 27 alin. (3-4) în coroborare cu art. 83, 134 ale Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012.

Cu privire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară solidară a pârâţilor în conformitate cu prevederile la art. 248 alin. (1) lit. c) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012 ***”deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului”.***

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) și (2) a Codului civil, patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor şi obligaţiilor patrimoniale (care pot fi evaluate în bani), privite ca o sumă de valori active şi pasive legate intre ele, aparţinind unor persoane fizice şi juridice determinate. Toate bunurile persoanei fizice sau juridice fac parte componentă a patrimoniului ei.

Potrivit art. 49 alin. (1) lit. g) a Legii privind socităţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, de competenţa exclusivă a adunării generale a asociaţilor ţin: aprobarea bilanţului contabil anual, iar conform aceluiaşi articol alin. (2) lit. b) şi c) adunarea asociaţilor are competenţa: b) aprobarea dării de seamă anuale şi evaluarea activităţii administratorului; c) urmărirea pe cale judiciară a administratorului pentru prejudiciile cauzate societăţii.

Conform prevederilor art. 20 alin. (1), alin. (6) a Legii contabilităţii şi raportării financiare, situaţiile financiare se întocmesc cu claritate, în conformitate cu prevederile prezentei legi şi ale standardelor de contabilitate, oferind o imagine fidelă a poziţiei financiare, a performanţei financiare şi a altor informaţii aferente activităţii entităţii. Situaţiile financiare reflectă valoarea elementelor contabile pentru perioada de gestiune curentă şi cea precedentă.

Susține că, cu alte cuvinte în Situaţia financiară a întreprinderii se reflectă activele şi pasivele întreprinderii, adică patrimoniul acesteia şi prezintă o probă pertinentă, concludentă şi utilă.

Conform informaţie oficiale nr. 16/68 din 08.02.2022, furnizate de Biroul National de Statistică, Situaţia financiară a ÎM ”Savi-Pizza” SRL pentru a. 2007 (prezentată la data de 01.01.2008), total general activ a ÎM „SAVI-PIZZA” SRL pe a. 2007 - 193 452,00 MDL.

Situaţia financiară a ÎM ”Savi-Pizza” SRL pentru a. 2007 nu a fost contestată de către pârâţi şi respectiv aceştia şi-au asumat actul în cauză.

Astfel, precizează că copârâţii nu au transmis către lichidator, adică ascund, activele întreprinderii insolvabile în sumă totală de 193 452,00 MDL.

Conform informaţiei obţinute de lichidator (răspunsul Direcţiei înmatriculare vehicule nr.03/01-799 din 03.04.2022) se atestă că întreprinderea insolvabilă are înregistrat dreptul de proprietate asupra unităţii de transport marca Opel Kadett, nr. de înmatriculare CIA 196, VIN WOL000036L2695158, anul fabricaţiei 1990. Autoturismul în cauză nu a fost transmis administratorului provizoriu/lichidatorului. La solicitarea lichidatorului întreprinderii insolvabile, automobilul în cauză a fost anunţat în căutare de Inspectoratul de Poliţie Botanica (fapt confirmat prin răspunsul Inspectoratului de Poliţie Botanica nr. 34/20/4-6147 din 15.03.2022).

Însă până la moment nu a fost transmis către lichidator. Ţine de menţionat că anterior, în timpul executării titlului executoriu nr. 2e-4032/2009 emis de Judecătoria Economică de Circumscripţie la 16.12.2009 (titlu care a servit ca temei de înaintare a cererii neintroductive de către creditorul ÎCS ”Premier Energy” SRL), executorul

judecătoresc Bănărescu Anatolie a anunţat în căutare mijlocul de transport în cauză. Astfel, prin încheierea executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie din 19.12.2016, s-a menţionat că *a fost aplicat sechestru asupra mijlocului de transport Opel Kadett, nr. de înmatriculare CIA 196, care a fost anunţat în căutare, însă locul de aflare a acestuia până în prezent nu este cunoscut.*

Respectiv, unitatea de transport, marca - Opel Kadett, nr. de înmatriculare CIA 196, VIN WOL000036L2695158, anul fabricaţiei 1990, care aparţinea cu drept de proprietate întreprinderii insolvabile este deturnată/ascunsă de către copârâţi.

Suplimentar, în vederea demonstrării faptului că copârâţii au deturnat/ascuns bunurile întreprinderii insolvabile, prezintă ruajele bancare ale întreprinderii insolvabile, de unde se atestă că din a. 2007 şi până la moment întreprinderea nu a încasat careva mijloace băneşti din comercializarea bunurilor în cauză. Totodată, conform informaţiei oferite de Serviciul Fiscal al Republicii Moldova, Livrări pe facturi fiscale efectuate de toate tipurile de întreprinderi, ultima livrare de bunuri realizată de întreprindere a fost realizată la data de 30.04.2007, iar raportul financiar pe a. 2007 a fost prezentat la organul de statistică la data de 01.01.2008. Respectiv bunurile în cauză nu au eşit în mod legal din patrimoniul întreprinderii insolvabile şi nici întreprinderea nu a încasat careva mijloace băneşti din comercializarea acestora.

Lipsa efectivă din patrimoniul debitorului insolvabil a activelor a fost constatată în cadrul procesului de inventariere, de către comisia de inventariere, şi se probează prin procesul-verbal nr. 01/22 din 04.02.2022 privind rezultatul inventarierii ÎM ”Savi-Pizza” SRL (în proces de insolvabilitate) şi Actul de inventariere a masei debitoare.

Mai menţionează că, din informaţia posedată până la moment, copârâţii asociaţi ai întreprinderii insolvabile nu au urmărit pe cale judiciară administratorul întreprinderii pentru al obliga ca acesta din urmă să compenseze prejudiciul întreprinderii ÎM ”Savi-Pizza” SRL rezultat din ascunderea/deturnarea activelor întreprinderii. Respectiv, constată că aceştia de comun acord au prejudiciat întreprinderea prin acţiunile/inacţiunile menţionate supra.

Activele sus menţionate nu au fost transmise de către copârâţi către administratorul provizoriu/lichidatorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL (în proces de insolvabilitate) şi nici nu se găsesc la întreprinderea insolvabilă.

Din coroborarea materialului probator prezentat, rezultă că nu a fost justificată în niciun mod fluxul legal al bunurilor întreprinderii. Copârâţii nu au prezentat documente prin care să justifice ieşirea activelor din patrimoniul întreprinderii insolvabile în mod legal şi nici nu au urmărit administratorul întreprinderii în vederea încasării prejudiciului cauzat întreprinderii din deturnarea bunurilor menţionate, ceea ce conduce la concluzia că aceştia au deturnat/ascuns bunurile întreprinderii. Atât în perioada de administrare provizorie cât şi după intentarea procesului de inslvabilitate, copârâţii nu au predat mijloacele fixe şi stocurile declarate ale întreprinderii conform bilanţului contabil în a. 2007. Acestea se datorează şi inacţiunilor/pasivităţii pârâţilor care au calitatea de fondatorii ai întreprinderii.

Respectiv, în cazul în care până la moment, copârâţii nu au transmis lichidatorului activele întreprinderii reflectate în bilanţul contabil la data ultimului raport financiar

prezentat de debitor la Serviciul Informaţional al Rapoartelor Financiare pe perioada de gestiune 2007, precum şi nu au prezentat actele contabile primare, care ar demonstra fluxul legal al activelor, este evident faptul că, activele întreprinderii insolvabile sunt ascunse sau deturnate de către copârâţi care sunt subiecţi ai prezentei acţiuni. Acţiunile/inacțiunile copârâţilor caracterizate prin deturnare (ascundere) a activelor întreprinderii insolvabile a cauzat un prejudiciu intreprinderii în valoare de cel puţin 193 452,00 lei şi a contribuit direct la insolvabilitatea intreprinderii.

Deturnarea activelor a contribuit la apariţia stării de insolvabilitate a întreprinderii, deoarece în cazul în care activele nu erau deturnate/ascunse, ele urmau a fi îndreptate în vederea stingerii datoriilor scadente. Deturnarea activelor întreprinderii a condus şi la imposibilitatea urmăririi activelor de către creditori, în mod individual şi colectiv, inclusiv a condus la insolvabilitatea intreprinderii.

Per a contario, pârâţii nu şi-au executat obligaţiile legale, iar prin această faptă ilegală au cauzat un prejudiciu întreprinderii în sumă de cel puţin 193 452,00 MDL, faptă care a cauzat direct insolvabilitatea debitorului.

În concluzie, menţionează că prin deturnarea/ascunderea activelor de către copârâţi în sumă totală de cel puţin 193 452,00 lei a fost cauzată insolvabilitatea debitorului, *or* din cauza lipsei activelor respective, debitorul este în incapacitate de plată a datoriilor şi în consecinţă de cauză copârâţii urmează a fi atraşi la răspundere subsidiară solidară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012 pentru *deturnare (ascundere) a unei părţi din activul debitorului.*

Cu privire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară solidară a pârâţilor în conformitate cu prevederile la art. 248 alin. (1) lit. e) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012 ”*ţinerea unei contabilităţi... contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire”.*

Conform informaţiei parvenite de la Biroul National de Statistică nr. 16/68 din 08.02.2022, începand cu a. 2008 întreprinderea insolvabilă nu a prezentat rapoarte financiare, ceea ce demonstrează faptul că debitorul nu ţine evidenţa contabilă conform legislaţiei şi nu prezintă dări de seamă, rapoarte, etc. organelor competente. Altfel spus debitorul ţine o contabilitate contrar prevederilor legii.

În articolul 3 alin. (1) al Legii contabilităţii nr. 113 din 27-04-2007, noţiunea de contabilitate este definită în felul următor *”contabilitate - sistem complex de colectare, identificare, grupare, prelucrare. înregistrare, generalizare a elementelor contabile şi de raportare financiară”.*

Prin urmare, reieşind din prevederile legale menţionate supra, raportarea financiară reprezintă o etapă din cadrul procesului de ţinere a contabilităţii.

În corespundere cu art. 7 alin. (1-2) al Legii contabilităţii nr. 113 din 27-04-2007,

(1) Standardele de contabilitate constituie baza ţinerii contabilităţii şi raportării financiare de către entităţi şi sunt parte componentă a cadrului juridic al Republicii Moldova. Pentru entitate, standardele de contabilitate sunt obligatorii şi acestea se selectează în conformitate cu art. 4.

(2) Entitatea este obligată să ţină contabilitatea şi să intocmească situaţiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul

de conturi contabile şi de alte acte normative aprobate în conformitate cu art. 11 alin. (2), lit. a).

Reieşind din prevederile legale sus-menţionate, obligativitatea depunerii rapoartelor financiare îi revine administratorului intreprinderii.

Per a contraria, obligaţia legală de ţinere a contabilităţii îi este imputată şi asociaţilor întreprinderii.

Conform art. 48 alin. (1) a Legii privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007 *"Organul suprem al societăţii este adunarea generală a asociaţilor...."*.

Potrivit art. 49 alin. (1), lit. g) a Legii privind socităţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, *de competenţa exclusivă a adunării generale a asociaţilor ţin: "aprobarea bilanţului contabil anual"*.

Conform art. 60 alin. (1) a Legii cu privire la societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007 *"Hotărârile adunării generale a asociaţilor sunt executorii pentru toţi asociaţii şi organele societăţii"*.

Respectiv, adunarea asociaţilor este organul suprem al întreprinderii, în competenţa ei intră inclusiv soluţionarea problemei ce ţin de rapoartele financiare. Astfel, copârâţii la adunarea asociaţilor aveau obligaţia de a convoca adunarea asociaţilor la care să aprobe bilanţul contabil anual. Iar în situaţia în care administratorul nu prezintă bilanţul contabil al întreprinderii, să intervină în privinţa acestuia pentru a prezentat anula raportul financiar.

În corespundere cu art. 27 alin. (3) a Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, *debitorul are obligaţia de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informaţiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă care vor fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare"*.

Conform art. 10 alin. (1), (2) a Legii cu privier la societăţile cu răspundere limitată, *societatea este obligată să păstreze: a) actul de constituire al societăţii şi toate modificările aduse acestuia şi înregistrate la organul înregistrării de stat: b) procesele-verbale ale adunărilor generale ale asociaţilor, care conţin hotărârile cu privire la constituirea societăţii, la aprobarea valorii aporturilor în natură şi alte hotărâri asupra chestiunilor de constituire a societăţii: c) certificatul înregistrării de stat al societăţii: d) documentele ce confirmă drepturile societăţii asupra patrimoniului ei: e) registrele societăţii: f) regulamentele sucursalelor societăţii: g) procesele-verbale ale adunărilor generale ale asociaţilor şi ale şedinţelor consiliului societăţii: h) avizele auditorului şi actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat: i) documentele interne ale societăţii; j) alte documente prevăzute de legislaţie, de actul de constituire al societăţii, de documentele societăţii, de adunările generale ale asociaţilor şi de administrator. (2) Societatea păstrează documentele prevăzute la alin. (1) în sediul societăţii.*

Administratorul provizoriu/lichidatorul al ÎM "Savi-Pizza" SRL a expediat în adresa organelor de conducere al debitorului interpelări/notificări prin care a solicitat transmiterea actelor aferente activităţii economice a întreprinderii menţionate *supra.*

Suplimentar, la inventarierea întreprinderi insolvabile comisia nu a depistat careva acte ale acesteia la sediul legal.

Netransmiterea actelor aferente activităţii economice a debitorului, de către pârâţi demonstrează că aceştia au contribuit la dispariţia documentelor contabile şi a documentelor de constituire a debitorului insolvabil.

Ţinerea contabilităţii contrar prevederilor legii de către pârâţi, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, a cauzat insolvabilitatea debitorului.

Prin urmare, copârâţii urmează a fi atraşi la răspundere subsidiară patrimonială în temeiul art. 248 alin. (1), lit. e) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012 *ţinerea unei contabilităţi... contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire.*

Cu privire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară solidară a pârâţilor în conformitate cu prevederile la art. 248 alin. (1) lit. i) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012 *"comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului".*

Acţiunile copârâţilor comise cu intenţie care a cauzat starea de insolvabilitate a întreprinderii ÎM "Savi-Pizza" SRL este descrisă în hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009.

Astfel, conform actului procedural în cauză se atestă faptul că *"La data de 30.04.2002 ÎCS "Red Union Fenosa" SA a încheiat cu ÎM "Savi-Pizza" SRL contractul nr. 7009250 de livrare a energiei electrice. La dala de 05.06.2006, prin procesul-verbal nr. 002547, s-a constatat că ÎM "Savi-Pizza" SRL în calitate de consumator legal a încălcat dispoziţiile Regulamentului cu privire la furnizarea şi utilizarea energiei electrice, admiţând consumul fraudulos de energie electrică, care conform precalculului efectuat de furnizor constituie 392 787,72 lei".* Hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009 este definitivă şi irevocabilă prin neatacarea acesteia de către intreprinderea insolvabilă.

Este evident că consumul fraudulos de energie electrică constatat prin actul de dispoziţie a instanţei este imputabil direct administratorului intreprinderii insolvabile pârât al prezentei acţiuni. Însă, din materialele posedate la moment de lichidator, pârâţii asociaţi ai întreprinderii insolvabile nu au inaintat în instanţa de judecată acţiune impotriva administratorului statutar al întreprinderii pentru a solicita încasarea prejudiciului din contul acestuia. Astfel, inacţiunile asociaţilor au condus la prejudicierea întreprinderii insolvabile în sumă de 482 332,57 lei, astfel fiindu-i cauzată starea de insolvabilitate a întreprinderii.

Precizează că această faptă ilicită, care a fost stabilită prin hotărirea Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009, a condus direct la insolvabilitatea ÎM "Savi-Pizza" SRL. De menţionat că însăşi creditorul ÎCS "Premier Energy" SRL (anterior fiind numit ÎCS "Red Union Fenosa" SA) a înaintat cererea introductivă faţă de debitor în baza creanţei întemeiată pe prevederile hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009

Cu privire la intenţia pârâţilor de a cauza prin acţiunea dată starea de insolvabilitate a întreprinderii, atrage atenţia că în cazul dat, copârâţii au prevăzut urmările care pot apărea ca rezultat al consumului fraudulos de energie electrică şi mai mult au cunoscut despre constatările ÎCS ”Red Union Fenosa” SA privitor la consumul fraudulos de energie şi despre actul de dispoziţie a instanţei de judecată care a examinat litigiul apărut din aceste ilegalităţii, însă nu au atacat actele emise de ÎCS ”Red Union Fenosa” SA şi nici hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009. Vinovăția pârâţilor a fost constatată pin procesul-verbal nr. 002547 din 05.06.2006 emis de ÎCS ”Red Union Fenosa” SA şi hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009. Respectiv, aceste acțiuni/inacțiuni au cauzat insolvabilitatea întreprinderii.

Ca rezultat al faptei ilicite realizate de copârâţi cu vinovăţie s-a cauzat un prejudiciu în sumă totală de 482 332,57 lei.

Potrivit art. 186 alin. (1) lit. a) a Codului civil, *Administratorul trebuie să acţioneze alegând calea pe care o consideră, cu bună-credinţă, cea mai bună pentru a atinge scopurile persoanei juridice, ţinând cont în special de consecinţele probabile pe termen lung ale modului în care acţionează.*

În corespundere cu art. 187 alin. (1) a Codului civil, *Administratorul trebuie să acţioneze conform nivelului de competenţă şi diligenţă corespunzătoare cunoştinţelor, competenţei şi experienţei pe care le deţine, precum şi celor care se pot aştepta de la un bun administrator.*

Potrivit art. 193 alin. (4) a Codului civil, *Administratorului îi revine sarcina să demonstreze că a acţionat cu competenţă şi diligenţă.*

În conformitate cu art. 76 alin. (1) a Legii cu privire la societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, *Administratorul societăţii poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciile cauzate de el societăţii.... ”.*

Conform art. 45 alin. (2) a Legii cu privire la societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, *Asociatul are şi alte obligaţii stabilite de lege şi de actul de constituire.*

Potrivit art. 49 alin. (2) lit. c) a Legii cu privire la societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007 *de competenta adunării generale a asociaţilor ţin: c) urmărirea pe cale judiciară a administratorului pentru prejudiciile cauzate societăţii*.

Potrivit prevederilor art. 2023 alin. (1) Cod Civil al Republicii Moldova, *Dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulţi participanţi, aceştia poartă răspundere solidară.*

Ţinand cont de prevederile legale şi de circumstanţele de fapt indicate, menţionează că copârâţii nu au depus diligenţă necesară, au acţionat în detrimentul scopurilor şi intereselor persoanei juridice, au incălcat vehemente prevederile legislaţie naţionale în vigoare aducând un prejudiciu ÎM ”Savi-Pizza” SRL în mărime de 482 332,57 MDL, fapt care a cauzat direct insolvabilitatea întreprinderii. Respectiv copârâţii urmează a fi trași la răspundere subsidiară solidară în temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. i) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, *comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.*

Solicită lichidatorul admiterea integrală a acţiunii; atragerea la răspundere subsidiară solidară pe *****, IDNP 0971107421923, a.n. 07.03.1952, domiciliu: mun. Chişinău, str. Mihai Eminescu, 26, ap. 5, *****, IDNP 0972106544066, a.n. 15.08.1971, domiciliu: mun. Chişinău, str. 31 August 1989, nr. 59, ap. 21; a încasa în mod solidar de la ***** și ***** în contul masei debitoare a ÎM ”Savi-Pizza” SRL (în proces de insolvabilitate) suma de 482 332,57 lei ce constituie suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

La 09.10.2023, pârâtul Vocov Constantin și reprezentantul său, avocatul Caldîba Vitalie, au înaintat cerere privind ridicarea excepției de tardivitate.

În motivarea acesteia, au invocat că asociatul ***** nu recunoaște cererea de atragere la răspundere subsidiară subsidiară, or, solicitările lichidatorului sunt neîntemeiate şi tardive - motive pentru care subsemnatul solicită instanţei de insolvabilitate a respinge cererea de atragere la răspundere subsidiară ca nefondată şi înaintată peste termenul prescris de Legea insovabilităţii nr.149 din 29.06.2012, adică înaintată tardiv.

La 28.02.2024, pârâtul ***** a depus cerere de examinare în lipsă, totodată comunicând că în anul 2003 a cumpărat de la *****, prin contract întocmit la notar, cota parte de 25% din capitalul social al ÎM ”Savi-Pizza” SRL, însă din motive ce nu depind de *****, nu a înregistrat această modificare la Camera Înregistrării de Stat. La acel moment (la cumpărarea cotei părți) nu avea careva pretenții către *****, nici materiale și nici de alt fel, iar din momentul încheierii acelui contract de vânzare-cumpărare la notar, ***** nu a mai participat nici într-un fel la activitatea ÎM ”Savi-Pizza” SRL.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 28 februarie 2024, excepția de tardivitate ridicată de pârâtul ***** și reprezentantul său, avocatul Caldîba Vitalie în cadrul cauzei intentate la cererea lichidatorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL, Bostan Tatiana privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților ***** și *****, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și s-a continuat examinarea în fond a cererii lichidatorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL, Bostan Tatiana privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților ***** și *****.

În ședința de judecată reprezentantul lichidatorului Bostan Tatiana, avocatul Nica Alina a solicitat admiterea cererii privind tragerea la răspundere subsidiară, reiterând argumentele expuse în cerere.

Reprezentantul pârâtului *****, avocatul Caldîba Vitalie în ședință a solicitat respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv.

Pârâtul ***** în ședință nu s-a prezentat, fiind legal citat, însă prin cererea din 28.02.2024 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea lichidatorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL, Bostan Tatiana privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților ***** și *****, este neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 - 240 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigenţe privind studierea minuţioasă a situaţiei de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Iar potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

Conform art. 26 alin. (1) – (4) Cod procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupunând organizarea procesului astfel încât părțile să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, precum și instața care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficinete și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În speță, instanța a constatat că prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central nr. 2i-101/20 din 23.07.2020, a fost intentat procesul de insolvabilitate şi iniţiată

procedura simplificată a falimentului în privinţa debitorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Popa Valeriu, deţinătorul autorizaţiei nr. 62 din 14.01.15 (f.d. 7).

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 26.01.2022, s-a admis cererea administratorului autorizat Popa Valeriu de demisie din funcția de lichidator al ÎM ”Savi-Pizza” SRL în procedura falimentului simplificat și s-a desemnat în calitate de lichidator al ÎM ”Savi-Pizza” SRL în procedura falimentului simplificat și s-a desemnat în această funcție – Bostan Tatiana, deținătoarea autorizației nr. 18 din 14.01.2015.

La data de 26.04.2022, lichidatorul ÎM ”Savi-Pizza” SRL, Bostan Tatiana s-a adresat cu cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL în persoana pârâților ***** și *****.

Din analiza cererii reclamantului, instanța de insolvabilitate desprinde că drept temei de drept al pretențiilor sale, creditorul a invocat prevederile art. 27 alin. (3)-(4) și art. 248 alin. (1) lit. c), e) și i) din Legea insolvabilității.

Potrivit prevederilor art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul are obligaţia de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informaţiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă, care vor fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare.

(4) În cazul în care informaţiile şi documentele prevăzute la alin.(3) nu sunt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceştia vor fi traşi la răspundere patrimonială subsidiară şi/sau penală, sau contravenţională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităţilor, informaţiile şi/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile._____

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Termenul de prescripţie pentru acţiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin.(1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, la judecarea cauzelor ce ţin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabileşte obligaţiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilităţii, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăţilor de asigurări, fondurilor de investiţii, companiilor fiduciare, organizaţiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 şi 248 din Legea insolvabilităţii, reiese că, în dependenţă de motivele apariţiei stării de insolvabilitate a debitorului, fondatorul (asociatul), deși nu este expres menționat la art. 247, va purta răspundere subsidiară solidară faţă de creditori sau la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului,

instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Din informația de la Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept despre debitor, din alte înscrisuri administrate (hotărârea judecătorească), rezultă că ***** a deținut funcția de administrator al ÎM ”Savi-Pizza” SRL și asociat cu cota 37,5%, ***** – asociat cu cota 25% și Andreeva Victoria – asociat cu cota 37,5% din data de 30.09.2003 până la momentul intentării procesului de insolvabilitate (f.d. 7, 9-10).

Procesul de insolvabilitate față de ÎM ”Savi-Pizza” SRL a fost inițiat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 23.07.2020 (f.d. 7).

Astfel, deținerea de către ***** a calității de administrator și asociat și a lui ***** de asociat în ultimele 24 de luni anterioare intentării procesului, se asimilează persoanelor pasibile tragerii la răspundere subsidiară.

Deoarece cererile de atragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

După cum rezultă din cerere, creditorul invocă temeiuri de apariție a premiselor de antrenare a răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului: lit. c), e) și i) alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității, adică majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, *instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere* şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, **care i-au cauzat insolvabilitatea**.

Din această prevedere legală rezultă că tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci urmează ca administratorul insolvabilităţii/lichidatorului să probeze, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar instanţa să constate acţiunile lui ***** și ***** care ar fi dus la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, precum şi imputabilitatea acestor acţiuni anume lor.

Instanţa de insolvabilitate remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate.

La fel, instanţa ţine să menţioneze că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a

debitorului la suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la insolvabilitatea debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității, termenul de prescripţie pentru acţiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

În asemenea condiţii, după cum rezultă din practica constantă a Curții Supreme de Justiție, urmează de înţeles că termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale, nu poate începe a curge decât după intentarea procesului de insolvabilitate, iar termenul de 2 ani reglementat de aceeași normă este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acţiunile enumerate la alin. (1) al art. 248 anterior intentării procesului de insolvabilitate.

Astfel, în vederea tragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului nominalizați la art. 247 din Legea insolvabilității, acțiunile culpabile prevăzute în alin. (1) art. 248 din aceeași lege, trebuie să fi fost comise de către aceștia cu cel mult 2 ani înainte de intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului.

O altă interpretare decât cea invocată supra nu poate fi acceptată, deoarece termenul de 2 ani este aplicabil în privința persoanelor cărora le poate fi incriminată starea de insolvabilitate a debitorului exclusiv referitor la perioada anterioară insolvabilității în care s-au produs acţiunile ce au condiționat-o.

Prin urmare, termenul de 2 ani se extinde faţă de acţiunile prevăzute la art. 248 alin. (1) literele a) - i) din Lege în privința persoanelor cărora le pot fi incriminate aceste acţiuni, calculat la situația anterioară insolvabilităţii.

La caz, procesul de insolvabilitate față de debitorul ÎM ”Savi-Pizza” SRL a fost intentat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 23.07.2020 și, respectiv, acțiunile culpabile ale lui ***** și ***** care antrenează răspunderea subsidiară urmau a fi comise în perioada anterioară intentării insolvabilității de 2 ani, adică începând cu 23.07.2018 și până la 22.07.2020.

Respectiv, în cauza dedusă judecăţii, angajarea răspunderii subsidiare a pârâților, de principiu, poate fi examinată doar în privinţa faptelor ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului, pretins comise în perioada 23.07.2018 și până la 22.07.2020. Or, faptele pretins a fi comise până la 23.07.2018 nu se încadrează în cele 24 de luni anterioare intentării insolvabilităţii şi nu constituie temei pentru aplicarea răspunderii subsidiare.

În acest sens, instanța constată că reclmanatul nu a efectuat delimitarea temporală şi nu a identificat acţiunile concrete ale pârâților, care fiind comise începând cu 23.07.2018, ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Totodată, nu au fost prezentate dovezi care să justifice cererea lichidatorului Bostan Tatiana şi acţiunile culpabile ale pârâților.

Astfel, se invocă, în principal, că pârâții prin acțiunile lor au dus la survenirea insolvabilității debitorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL, deoarece în anul 2006 au consumat

fraudulos energie electrică, fapt constatat prin procesul-verbal nr. 002547 din 05.06.2006 și hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009. La fel, se invocă că au deturnat activele întreprinderii, deoarece în ultimul raport financiar prezentat pentru anul 2007, figurau active în mărime de 193 452 lei, în registrul de stat al transporturilor figurează ca fiind înregistrat după ÎM ”Savi-Pizza” SRL unitatea de transport Opel Kadett, nr. de înmatriculare CIA 196, VIN WOL000036L2695158, anul fabricaţiei 1990, iar din acel moment bunul nu a fost depistat.

Deci, ambele aspecte invocate vizează acțiunile pârâților comise în anul 2006 și 2007, ceea ce excede foarte mult perioada de 24 luni anterioară intentării insolvabilității (23.07.2018 - 22.07.2020) în care pot fi apreciate acțiunile pârâților care ar fi dus la survenirea insolvabilității.

Instanța remarcă că, cererile de atragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, pentru a stabili vina şi tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, iar fapta să fie săvârşită cu vinovăţie. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Instanţa de insolvabilitate remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate.

Deci, instanța de judecată remarca că, cererea de chemare în judecată formulată în scopul antrenării răspunderii patrimoniale subsidiare a membrilor organelor de conducere, precum și a altor persoane, care prin activitatea lor au cauzat insolvabilitatea debitorului, trebuie să cuprindă în mod expres identificarea exactă a acestor persoane, faptele pentru care sunt considerate a fi responsabile, precum și dovezile pe care se sprijină cererea, cum ar fi raportul administratorului insolvabilităţii sau al lichidatorului, registrele contabile ale debitorului, alte înscrisuri, etc.

În cazul în care cererea privind antrenarea răspunderii subsidiare este introdusă de administratorul insolvabilității sau lichidator, cât și în cazul în care cererea este introdusă la inițiativa comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, aceasta este fundamentată, de regulă, pe datele și informațiile furnizate prin raportul administratorului insolvabilității, prevăzut la art. 114 din Legea insolvabilității, cu indicarea faptelor ilicite pentru care ar putea fi angajată răspunderea personală patrimonială a persoanelor menţionate la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Conform art.114 alin. (1) Legea insolvabilităţii, administratorul insolvabilităţii va întocmi şi va supune adunării creditorilor, în termenul stabilit de instanţa de insolvabilitate, care nu poate depăşi 100 de zile de la data deschiderii procedurii, un raport asupra stării economice şi a cauzelor care au condus la insolvabilitatea debitorului, menționând persoanele cărora le-ar fi imputabilă această situaţie.

Recurgerea la datele cuprinse în raportul administratorului insolvabilităţii se dovedește a fi utilă și datorită faptului că acesta cuprinde o analiză complexă a situaţiei economice a debitorului din ultimii 3 ani anteriori declanșării procesului de insolvabilitate, cauzele și împrejurările care au adus debitorul în această situaţie, *precum și după caz, persoanele care, prin faptele lor, se fac culpabile de insolvabilitate.*

Raportul va trebui să cuprindă analiza concretă a conduitei foștilor membri ai organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului și/sau a oricărei alte persoane care ar fi putut contribui prin faptele sale la insolvabilitatea debitorului, dar și analiza circumstanţelor economico-financiare cu care societatea debitoare s-a confruntat.

Totodată, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va analiza oportunitatea angajării răspunderii personale patrimoniale a membrilor organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului prin raportare la toate faptele enumerate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii.

Raportând normele legale citate supra la circumstanțele speței deduse judecății, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de atragere la răspundere subsidiară înaintată de către lichidatorul Bostan Tatiana este neîntemeiată, or, pentru a fi atrasă o persoană la răspundere subsidiară, aceasta urmează să fie identificată şi să-i fie stabilită vina prin cauzarea stării de insolvabilitate.

Mai mult ca atât, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ, astfel, calificarea acestei forme de răspundere are caracter delictual în toate situațiile.

Prin urmare, pentru aplicarea acestei opţiuni legale, urmează să fie identificate concret acţiunile membrilor organelor de conducere, dintre cele enumerate la art. 248 alin. (1) şi analizate prin prisma condiţiilor obligatorii descrise. Corespunzător, urmează a fi oglindită legătura de cauzalitate între acţiunile membrilor organelor de conducere şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor acestora şi nu altor circumstanţe, precum şi vinovăţia membrilor organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Or, se repară doar prejudiciul care este consecinţa directă a faptei licite.

Sub acest aspect cererea de atragere la răspunderea subsidiară a organului de conducere al debitorului este nefondată, or, nu a fost demonstrată pentru fiecare acțiune existența componenţei delictului civil și prejudiciul cauzat întreprinderii/masei debitoare ca consecinţa directă a abaterilor săvârșite de către administratorul și asociatul debitorului – ***** sau de către asociatul *****.

În același timp, nu au fost prezentate rapoartele de activitate ale administratorului provizoriu/lichidator, pentru a putea analiza dacă acesta a stabilit cauzele şi împrejurările care au condus la insolvabilitate, persoanele cărora le-ar putea fi imputate şi premisele angajării răspunderii acestora în condiţiile legii la răspundere subsidiară.

La fel, instanța reține că, norma care reglementează instituția răspunderii subsidiare (art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității), prevede expres că, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca **o parte din datoriile debitorului insolvabil** să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea.

Deci, norma legală imperativ indică că pot fi suportate de membrii organelor de conducere doar o parte din datoriile debitorului insolvabil.

Însă, lichidatorul Bostan Tatiana solicită încasarea de la ***** și ***** a sumei totale a creanțelor sale validate în tabel, în mărime de 482 332,57 lei (f.d. 11).

Într-o altă ordine de idei, instanța conchide că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 noiembrie 2021, s-a soluționat cererea administratorului autorizat Popa Valeriu cu privire stabilirea și încasarea remunerației și compensarea cheltuielilor aferente procesului de administrare provizorie și de lichidare a ÎM ”Savi-Pizza” SRL.

Potrivit acelei încheieri, *”pârâtul ***** a solicitat respingerea cererii în partea sa, menționând că din anul 2003 a înstrăinat cota sa din ÎM ”Savi-Pizza” SRL și de atunci nu a avut nici o tangență cu activitatea acesteia.*

*Iar pârâtul ***** în ședință a menționat că nu desfășoară activitate din anul 2003, când au venit arendatorii și au luat totul, alungându-i din încăpere, ulterior a suferit un atac cerebral și nu a mai cunoscut nimic despre ÎM ”Savi-Pizza” SRL.*

*În același timp, instanța reține și faptul că, administratorul autorizat Popa Valeriu solicită încasarea remunerației pentru perioada provizorie de la membrii organelor de conducere a debitorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL în persoana asociaților ***** și *****.*

*În acest sens, se atestă că asociatul ***** la 15.12.2003 a înstrăinat cota sa parte în mărime de 25% din capitalul social al ÎM ”Savi-Pizza” SRL lui ***** (f.d. 130, vol. I).*

*Respectiv, din acel moment, ***** nu a mai avut careva atribuții la ÎM ”Savi-Pizza” SRL, deși modificările în Registrul de stat al persoanelor juridice nu au fost operate, deoarece au fost condiționate de achitarea integrală a acestei cote-părți de către cumpărătorul *****.”.*

Potrivit prevederilor art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sunt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

O atare poziție a fost exprimată în cadrul examinării prezentei acțiuni și de către pârâtul ***** în cererea din 28.02.2024.

Prin urmare, instanța conchide că, încă la 15.12.2003 ***** a înstrăinat cota sa parte în mărime de 25% din capitalul social al ÎM ”Savi-Pizza” SRL lui *****, ultimul fiind responsabil de efectuarea înregistrărilor la Camera Înregistrării de Stat, respectiv, din acel moment dânsul nu mai poate fi asociat cu membrii organelor de conducere ale debitorului.

Această concluzie este susținută și prin practica instanței ierahic superioare (Curtea de Apel Chișinău), care într-o speță identică a statuat că, ”asociații care au înstrăinat cota socială din capitalul debitorului încă la 21.06.2013, nu pot face parte din cercul persoanelor cu calitate de membrii organelor de conducere ale debitorului” (decizia nr. 2rci-191/20 (2-19087378-02-2rci-11052020) din 07 iulie 2020).

În continuare, instanța de judecată v-a supune aprecierii în parte fiecare temei invocat de reclamant.

Deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului – lit. c).

La acest temei lichidatorul invocă că, conform informaţie oficiale nr. 16/68 din 08.02.2022, furnizate de Biroul National de Statistică, Situaţia financiară a ÎM ”Savi-Pizza” SRL pentru a. 2007 (prezentată la data de 01.01.2008), total general activ a ÎM „SAVI-PIZZA” SRL pe a. 2007 - 193 452,00 MDL, iar copârâţii nu au transmis către lichidator, adică ascund, activele întreprinderii insolvabile în sumă totală de 193 452,00 MDL.

La fel a invocat că conform informaţiei obţinute de lichidator (răspunsul Direcţiei înmatriculare vehicule nr.03/01-799 din 03.04.2022) se atestă că întreprinderea insolvabilă are înregistrat dreptul de proprietate asupra unităţii de transport marca Opel Kadett, nr. de înmatriculare CIA 196, VIN WOL000036L2695158, anul fabricaţiei 1990, iar urmare a efectuării inventarierii nu au fost depistate nici un bun, inclusiv nici automobilul, care a fost anunțat și în căutare.

Astfel, instanța constată că lichidatorul nu a indicat expres care anume active sunt reflectate în raportul prezentat la biroul de statistică, iar la moment sunt lipsă. Nu este clar nici dacă la acele active se reflectă și automobilul, deoarece lichidatorul nu a prezentat o evaluarea a acelui bun nici la momentul raportării la statistică la 01.01.2008 și nici la momentul actual, pentru a oputea aprecia acest aspect.

Într-o altă ordine de idei, instanța reține că lichidatorul, la acest temei concluzionează că, prin deturnarea/ascunderea activelor de către copârâţi în sumă totală de cel puţin 193 452,00 lei, a fost cauzată insolvabilitatea debitorului, or din cauza lipsei activelor respective, debitorul este în incapacitate de plată a datoriilor şi în consecinţă de cauză copârâţii urmează a fi atraşi la răspundere subsidiară solidară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. c) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012 pentru *deturnare (ascundere) a unei părţi din activul debitorului.*

Însă, instanța constată că, potrivit hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009, *”La data de 30.04.2002 ÎCS ”Red Union Fenosa” SA a încheiat cu ÎM ”Savi-Pizza” SRL contractul nr. 7009250 de livrare a energiei electrice. La dala de 05.06.2006, prin procesul-verbal nr. 002547, s-a constatat că ÎM ”Savi-Pizza” SRL în calitate de consumator legal a încălcat dispoziţiile Regulamentului cu privire la furnizarea şi utilizarea energiei electrice, admiţând*

*consumul fraudulos de energie electrică, care conform precalculului efectuat de furnizor constituie **392 787,72 lei**".*

Iar activele invocate a fi deturnate de către pârâți constituie **193 452 lei.**

Astfel, în anul 2006 a apărut o obligație de plată a debitorului în mărime de 392 787,72 lei, iar dispariția activelor raportate în anul 2008 pentru anul 2007 în mărime de 193 452 lei, nicicum nu puteau influența apariția stării de insolvabilitate.

Ținerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire – lit. e).

Din analiza argumentelor invocate de lichidator la acest temei, se invocă faptul că, începand cu a. 2008, întreprinderea insolvabilă nu a prezentat rapoarte financiare, ceea ce demonstrează faptul că debitorul nu ţine evidenţa contabilă conform legislaţiei şi nu prezintă dări de seamă, rapoarte, etc. organelor competente, altfel spus debitorul ţine o contabilitate contrar prevederilor legii.

Astfel, instanța menționează că, prin ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, se înţelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilităţii, indiferent dacă acestea reprezintă infracţiuni, contravenţii sau simple delicte civile.

Însă, lichidatorul nu a descris cum acele fapte invocate (nedepunerea rapoartelor, ceea ce presupune neținerea evidenţei contabile conform legislaţiei), au dus la survenirea insolvabilității ÎM "Savi-Pizza" SRL.

Comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului – lit. i).

La acest aspect lichidatorul invocă consumul fraudulos de energie electrică în anul 2006 de către ÎM "Savi-Pizza" SRL, fapt constatat prin procesul-verbal nr. 002547 din 05.06.2006 și hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009.

Astfel, după cum rezultă din argumentele invocate, acel consum fraudulos de energie electrică a avut loc în anul 2006.

În acest sens, în cadrul examinării chestiunii privind remunerația, soluționată prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 15 noiembrie 2021 menționată supra, pârâtul ***** a comunicat că ÎM "Savi-Pizza" SRL nu desfășoară activitate din anul 2003, când au venit arendatorii și au luat totul, alungându-i din încăpere, ulterior a suferit un atac cerebral (probat prin înscrisuri în acea ședință) și nu a mai cunoscut nimic despre ÎM "Savi-Pizza" SRL.

Respectiv, consumul fraudulos a fost constatat în anul 2006 la locul de consum unde ÎM "Savi-Pizza" SRL arenda încăperea de la SRL "Bursa de Imobile I.V.C.", însă unde nu mai activa din anul 2003. Or, din conținutul hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripţie nr. 2e-4032/2009 din 16.12.2009, rezultă că ÎM "Savi-Pizza" SRL nici nu s-a prezentat la examinarea acelui litigiu și nici referință nu a prezentat, fiind citată public, adică nu a cunoscut despre examinarea litigiului dat.

Neprezentarea lichidatorului de către debitor a informaţiilor solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă.

Potrivit prevederilor art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul are obligaţia de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informaţiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă, care vor fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare.

(4) În cazul în care informaţiile şi documentele prevăzute la alin.(3) nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceştia vor fi traşi la răspundere patrimonială subsidiară şi/sau penală, sau contravenţională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităţilor, informaţiile şi/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile.

În acest sens, instanța constată că comportamentul pârâților ***** și ***** prin netransmiterea documentelor aferente activităţii economice ale întreprinderii, a bunurilor societăţii insolvabile, precum și a documentelor primare, nu constituie acțiuni ce au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Mai mult, nu a fost probat că membrilor organelor de conducere a debitorului le-a fost adusă la cunoștință la acea etapă încheierea privind admiterea cererii introductive spre examinare, sau ulterior a hotărârii de intentare a insolvabilității și, respectiv, a obilgației transmiterii actelor solicitate, pentru a putea aprecia un comportament de rea-creadință, așa cum a invocat lichidatorul.

Într-o altă ordine de idei, în cazul când dispoziția sau ordinul administratorului provizoriu/lichidatorului nu se execută, ultimul, în conformitate cu art. 68 alin. (9) din Legea insolvabilității, este în drept să înainteze instanței cerere privind sancționarea cu amendă a persoanei culpabile.

Însă, chiar și într-o atare situație, acest comportament pasiv al pârâților, nu influențează survenirea stării de insolvabilitate al debitorului, deoarece este post intentare.

Astfel, instanța constată că, instituţia răspunderii subsidiare nu este aplicabilă în speţă pârâților, deoarece vre-o careva culpă pentru cauzarea stării de insolvabilitate a întreprinderii, nu s-a depistat.

În acord cu art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Din logica expunerii textului de lege citat supra, rezultă că organele de conducere ale debitorului poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori doar în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa acestora.

Raportând dispoziţia legală precitată la circumstanţele speţei, instanța atestă lipsa unei legături de cauzalitate dintre acţiunile imputate de către Bostan Tatiana şi rezultatul final (starea de insolvabilitate).

Articolul 6 al Convenţiei Europene garantează participanţilor dreptul la un proces echitabil. Dreptul instituit de art. 6 al Convenţiei este un drept de ordin procesual, ce presupune apărarea tuturor drepturilor personale şi patrimoniale ale unui subiect de drept, în cadrul procedurilor interne şi care urmează a fi realizate cu respectarea imperativă a unor garanţii, ce trebuie să se înscrie în coordonatele unui proces echitabil, în sensul Convenţiei.

Curtea a statuat că textul art. 6 al Convenţiei obligă instanţele să-şi argumenteze deciziile luate. Această obligaţie nu poate fi înţeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părţilor procesului. Obligaţia de motivare a deciziilor variază în funcţie de natura acestora. ”O instanţă nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justiţiabil. Totuşi, dacă o observaţie era esenţială pentru soluţionarea cauzei (în situaţia în care ar fi fost acceptată de către tribunal) şi a fost prezentată de părţi întru susţinerea poziţiei lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărârea judecătorească” (Hiro Balani vs Spania, nr. 1021/2001 din 28.03.2003).

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, cererea de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL în persoana administratorului și asociatului ***** și a asociatului ***** înaintată de către lichidatorul Bostan Tatiana este neîntemeiată, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a respinge cererea.

În conformiate cu art. 5 alin. (5) lit. f) și art. 248 al Legii insolvabilității, conducându-se de prevederile art. 238-241 CPC, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea cererea lichidatorului ÎM ”Savi-Pizza” SRL, Bostan Tatiana privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților ***** și *****, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la ÎM ”Savi-Pizza” SRL în procedura falimentului simplificat în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 14 469,97 (paisprezece mii patru sute șaizeci și nouă,97) lei.

Hotărârea este executorie din momentul pronunţării, însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Guțan Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecătorul Guțan Vitalie